
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

188 (2012)

ISSN 1453-4436

Sa nu distrugem scolile in Romania

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

Romania este o tara invinsa intr-un razboi tacut. Un razboi pervers, nu un razboi cinstit de arme onorabile, ci un razboi de minciuna si tradare. In '89 romanii s-au inselat amarnic: au crezut ca se elibereaza, si s-au trezit ingenunchiati, cu gura in tarina. Liberi, da, dar liberi sa moara.

Ca in orice razboi vicios, invingatorul spoliaza acum tara in lung si lat. Ia tot. Romania nu mai are industrie, nu mai are agricultura, comert, cedeaza resursele naturale, isi distruge invatamintul, educatia, stiinta si tehnologia. Romanii mor pe capete, fug pe alte meleaguri in pribegie, populatia se micsoreaza vertiginos, dam viata, dam sanatatea, dam viitorul. Pina unde, pina cind? Chiar trebuie, e cazul, sa ne dam si sufletul? Exista un singur lucru pe care nici un invingator, nici un predator, nu-l poate lua de la invins, decit cu voia celui invins: speranta, nadejdea. Sintem atit de disperati, de descurajati, de lipsiti de orice credinta, atit de animalizati incit sa dam de buna voie si nesiliti de nimeni chiar si speranta in viitor? Inteleg ca tara a fost invinsa si este jefuita, de catre noi insine, cu propriile noastre cozi de topor - de catre noi, fiii patriei! Inteleg ca am instaurat dictatura democratiei in contra noastra, ca ne mintim, ne tradam, ne inselam cu entuziasm, zilnic, pe noi, familiile noastre, parintii si copiii nostri, semenii nostri, asiduu, cu devotament si abnegatie. Ca fluturam prin politicienii nostri josnici teorii politice, sociale, economice aberante, europene, global-planetare, fanteziste si perfect interesate, numai ca sa inselam masele, sa le pauperizam inca si mai mult, si, in final, sa le exterminam. Sa-i lasam pe cei multi fara munca, fara salarii, fara pensii, fara spitale, fara scoli! Totul in favoarea celor mai rai dintre noi, a conturilor lor bancare enorme, furate, a vilelor lor dezgustatoare, a limuzinelor lor de lux, de mitocani ajunsi. Dar, totusi, sa fi ajuns noi, romanii, atit de jos? Inteleg ca nu ne-am priceput in '89, ca nu ne-a dus capu', ca am fost si sintem lacomi, slabi, ignoranti, fara judecata, dedati raului, definitiv viciosi; murdari, tradatori, josnici, descreierati; criminali; ca ne-am omorit parintii, ne-am ingropat trecutul, ne-am batjocorit munca de-o viata.

Dar ce avem cu copiii nostri? De ce le nimicim scolile? Ce rau ne fac? Ei sint viitorul, speranta. Poate vom reusi prin ei, cindva, in viitor, poate nenorocirea nu va tine o vesnicie, nu, ea tine de noi, cit induram si cita nadejde avem. Noi, cei rai, ne-am imbuibat si ne vom imbuiba destul, pina atunci progeniturile noastre vor fi fiind la adapost definitiv peste hotare, ascunse in insule pustii, prin salbaticii exotice, pe unde ne-am dosit averile. Noi, cei rai, ne vom fi rezolvat total definitiv pina atunci. Sa le dam si celor pe care i-am nenorocit crestineste sansa unei sperante in viitor. Prin copii lor, prin scolile copiilor lor. Sa nu distrugem scolile in Romania.

Pentru ca in modesta mea urbe natala numita Giurgiu, aflata pe malul Dunarii la 60 km de Bucuresti, cladirea unui vechi si onorabil liceu numit "Ion M. Caragiale" se prabuseste in ruina de 5 ani. Se prabuseste cu demnitate, in tacere, in plinsetul surd al copiilor, profesorilor si parintilor neputinciosi. Furati, zdrobiti, mintiti, inselati, umiliti de autoritati, de regimul politic, acesti oameni pling in tacere.

Liceul s-a infripat probabil prin 1870, cladirea a fost construita in 1895, extinsa si consolidata in 1925, ingrijita si cultivata in epoca moderna comunista a Romaniei. S-au succedat pe aici generatii de elevi, profesori, numeroase familii din Giurgiu au fost educate, instruite in acest liceu, ajuns reper si punct de referinta pentru cultura, educatia si instructia giurgiuvenilor. Ca orice loc cu renume, liceul are o istorie interesanta, demna de o prezentare dedicata. Liceul se mindreste cu fosti elevi, cu mari personalitati asociate liceului, precum Tudor Vianu, Miron Nicolescu, Ion Barbu. In mediile academice si culturale se stie de mult ca de la Giurgiu vin totdeauna buni matematicieni, fizicieni, chimisti, filologi, artisti, sportivi. Pe langa celelalte scoli din Giurgiu, liceul "Ion Maiorescu" are contributia lui majora, distincta, de elita in peisajul nostru cultural. Mult mai putin faimosi, dar poate mult mai importanti, fosti elevi ai liceului au ajuns muncitori, ingineri, doctori, profesori, avocati de inalta competenta. Modesti, acesti anonimi au construit si au insuflat viata, speranta. Mai presus de orice, acest liceu, devenit astazi colegiu national, se mindreste cu o nobila misiune implinita cu cinste: timp de peste o suta de ani a invatat carti pe copii. I-a invatat sa scrie si sa citeasca, sa numere, sa munceasca, sa gindeasca, sa devina cetateni cinstiti, responsabili, care sa-si creasca la rindul lor copiii intru bine, frumos si adevar. Si eu am fost elev al liceului "Ion Maiorescu", si ma mindresc cu asta. Totdeauna m-am gindit la el, si in timpul din urma ma intorc la el, cum ma gindesc si cum m-as intoarce la mama. Fosti colegi, giurgiuveni de-ai mei, simt la fel. Ideea acestui liceu va dainui etern. Aceasta inseamna alma mater.

Fosti profesori ajunsi la o virsta venerabila, impreuna cu profesori tineri activi, impreuna cu parinti si elevi au constituit o asociatie care sa adune fonduri necesare reconditionarii cladirii liceului "Ion Maiorescu". De ani buni se straduiesc sa convinga autoritatile locale si centrale sa includa lucrarile la cladirea liceului in exercitiile bugetare. Fara succes. Cu greu s-a reconditionat o latura a cladirii (6 sali de clasa), insuficienta pentru cei peste 1000 de elevi care continua sa invete zi-lumina in foste dormitoare de internat, strimte, intunecoase, insalubre, la limita mizeriei. Un primar care sta de mult in functie, fost elev al liceului, e nehotarit de 5 ani. I-a fost mai la indemina sa construiasca un sediu nou pentru primarie, un sediu nou pentru un "centru cultural" de divertisment si alte veselii. Cind neglijam scoala, apar necazurile. Lipsa de educatie este corelata direct cu cresterea mizeriei si a criminalitatii. In orasul primarului care neglijeaza liceul, un om tinar, un sportiv strain, a fost omorit intr-un bar de alti oameni tineri, localnici.

Pentru reluarea minimala a activitatii, liceul "Ion Maiorescu" ar avea nevoie de 3 milioane de lei noi (pentru reconditionarea integrala ar fi nevoie de 5 milioane). Bugetul anual al primariei pe anul 2012 este de cca 67 milioane. Acum, 3 fata de 67 este 4.5%. In 2 ani 2.25% pe an poate n-ar fi un efort prea mare. Inchipuiti-va ca "centrul cultural", care primeste 8 milioane pe an, ar primi cu 2.25% mai putin: i-ar lipsi 160 de mii. Poate ca n-ar fi un dezastru, fata de 8 milioane. Inchipuiti-va ca impozitul local ar creste cu 2%. Un cetatean care plateste 100 lei ar plati 102 lei. Cred ca nimeni nu s-ar supara. Asigurarea "platformei electronice" pentru bacalaureatul national costa anual 1 milion de lei. Ce-or face cu atitea calculatoare? Cit costa organizarea bacalaureatului in trecut? Afara de snobism si de prostie, de epatare, e vorba evident de alimentarea clientelei politice, de furt si de hotie. Ministrii patrioti fura cu non-salanta drept sub nasul oamenilor necajiti. In restul timpului, daca sint ministrii invatamintului, falsifica acte publice. Sint sigur ca astfel de oameni seriosi, precum primarul, consiliul local, judetean, ministrul invatamintului, politicieni si administratori locali si centrali cu diplome si experienta, competenti si de inalta calificare, ar gasi mult mai bine si mai repede ca mine solutia si resursele necesare pentru finantarea lucrarilor la cladirea liceului "Ion Maiorescu". Sa ne intrebam de ce nu au facut-o, de ce nu o fac de 5 ani de zile? Sa dam raspunsul nostru la alegerile locale ce vin in curind. Stiu ca acesti inalti specialisti se pling tot timpul, ca e greu, ca banii sint putini si nu se ajung, ca e treaba altora nu a lor, ca altii sint de vina, ca a plouat, c-au fost inundatii si cod galben, etc,

etc. Plingaciosii sint totdeauna falsi. Daca nu stiu, ii invatam, daca nu pot, ii ajutam; dar daca nu vor... sa plece! Nu sint fatali, nici indispensabili.

In eforturile lor de a constientiza situatia in rindul populatiei, asociatia "Ion Mairescu" a organizat recent o intrunire publica. Au fost discursuri cu argumente, cu solicitari, cu rugaminti, cu prezentarea consecintelor; cu o tombola, cu o vnzare la licitatie a multor obiecte artistice realizate de elevii liceului; cu un program artistic. Am vazut profesori preocupati, indignati, parinti ingrijorati si, in special, copii exceptional de talentati, de responsabili, care m-au impresionat, mai ales, prin capacitatea lor de comunicare. Oamenii astia merita o scoala. Ce suflute trebuie sa avem ca sa le-o refuzam?

Au fost la intrunire candidati la functia de primar, care au contribuit generos; publicul larg a dat si el cit a putut: de-abia s-a strins vreo suta de mii de lei. Remarcabila dovada de solidaritate, de coeziune sociala, de unire in jurul generoasei idei de invatamint si educatie. Dar asigurarea contributiei principale trebuie sa revina administratiei. Primarul in exercitiu a fost prea ocupat ca sa participe la intrunire. Probabil ca voturile le ia din alta parte. Ar fi interesant de unde, pe ce se bazeaza? Aici gindul ma duce departe. Pe lumea asta, intr-un stat distrus ca Romania, pe linga elita ce sucomba, tot mai minoritara si divizata, exista si masa de nenorociti abrutizati; multi dintre ei supravietuiesc numai in mediul interlop. Teroarea, extorcarea, crima, furtul, traficul ilegal de bunuri si valori, de droguri, proxenetismul, refuzul de a plati taxe si impozite (numit eufemistic evaziune fiscala) formeaza mediul natural al lumii interlope. Autoritatile statului sint depasite de amploarea fenomenului criminal, dar politicul, pragmatic ca intotdeauna, vede o sursa principala de putere (si de imbogatire) in colaborarea cu interlopii. Capii acestei lumi organizate tribal aduc plutonul decisiv de voturi, restul populatiei oneste este divizat intr-o falsa democratie plurala dezorientata si, ca urmare, inefficient in alegeri. De unde invatam de ce personajelor politice nu le pasa de populatia cinstita, de tara, de popor, de oameni si nici de scoala; in particular, de ce nu le pasa de liceul "Ion Mairescu" din Giurgiu; si mai invatam ca trebuie sa ne unim, precum proletarii, daca vrem sa mai salvam ceva, singurul lucru de altfel ce ne-a mai ramas: viitorul.

N-am vazut la intrunire nici sfinta biserica romana autocefala, mama noastra a tuturor. In visele mele naive vad o multime de oameni, profesori, parinti, copii mergind in fata primariei cu preotul in frunte. Preotul aminteste primarului ca si el, primarul, s-a nascut din tarina si se va intoarce in tarina, ca noi toti; ca si el a mers la scoala, unde oameni destoinici, iubitori de oameni, si-au luat din viata lor ca sa-l invete carte; ca poate si el le este dator acestor oameni numiti profesori, cum noi toti le sintem datori; si mai ales le sintem datori copiilor nostri, de care ne-am bucurat sa-i aducem la viata, dar care nu ne-au rugat sa-i aducem pe acest pamint atit de ostil. Aceasta este responsabilitate, si asa se intelege ea. Sfinta noastra biserica romana are o buna influenta (vreau sa spun inriurare) in rindurile populatiei, nu spun, doamne fereste, sa ne impinga necuratul si s-o scoatem din nisa ei sociala sfinta unde sta atit de confortabil, precum si merita, s-o scoatem din bisericile ei sfinte si numeroase, din catedralele ei prezente si viitoare, marete si maiestuoase, si s-o atragem in politica unde nu-i este locul, unde ar putea sa cada in pacatul greu al manipularii voturilor si suflutelor, pe care de altfel l-ar avea usor la indemina; dar edificarea suflutului in directia iubirii aproapelui, a unirii in credinta in solidaritate, coeziune si consistenta sociale, in responsabilitatea pe care o avem fata de copii nostri, in cultivarea altruista a scolii, toate astea nu sint politica: sint vocatie de crestin. "Nu casa mea, ci casa semenilor mei este casa Domnului", asta aud eu in visele mele de la sfinta noastra biserica. Sau poate ma insel, nu e din vis, este ceea ce am auzit eu odata de mult intr-o biserica din Varsovia, in '82 cind Solidarnosc era pe strazi. Cu deferenta si incredere chem si rog pe sfintii parinti si slujitori ai bisericii romane sa se alature cauzei sfinte a liceului "Ion Mairescu" din Giurgiu. Si tuturor scolilor din Romania.

Pentru ca situatia este de fapt mult mai rea, mult mai trista decit am infatisat-o eu aici. Ca liceul "Ion Mairescu" sint multe alte cladiri scolare in tara, aflate poate intr-o stare si mai grea.

Legea educatiei desfiinteaza scolile satesti in tara. Sa nu credem ca e intimplator, ca ar fi din cauza neajunsurilor, a neglijentei, a tembelismului vreunuia care vrea neaparat sa devina tap ispasitor, etc. Nu e ocazional, e deliberat. Nu e din greseala, e din sistematica actiune. Sa nu credem ca "vai bine ca ne-ati informat multumim lasati ca luam noi masuri se rezolva pofitati de plecati pe aici si la alegeri va rugam...". Nu. Acesti oameni de nimic aflati in politica tarii nu sint numai ignoranti, lacomi, imbuibati si pardon cam prostanaci; nici nu sint ei, cum le spune poporul, numai lepre, lichele si tilhari. Nu. Au o gindire malefica foarte consistenta. Nu sint de loc timpiti, eu chiar am o parere buna despre "intelectualismul" din ei, despre viclenia si maleficul din ei. Ei "gindesc". E-adevarat ca pe portiuni si limitat. Legea educatiei duce acum copilul de mic la o asa-zisa scoala. "Educatia timpurie" europeana si mondiala este o minciuna, politicianilor nu le pasa de copil. Studiile psiho-pedagogice vechi, care arata necesitatea unei anumite maturizari pentru fiecare etapa de invatamint, sint aruncate la cosul de gunoi si sint inlocuite cu alte asa-zise studii, false, interesate si platite direct de catre cei interesati. Imbuibatii trebuie sa ruleze generatiile, sa accelereze succesiunea naturala a generatiilor, sa-i duca pe copii la scoala la 3 ani, sa le dea bacalaureatul la 10 ani, sa-i scoata din universitati la 14 ani (vezi Bologna europeana), pentru ca sa-i puna repede la munca, negrii pe plantatii, adolescenti in minele din Anglia, salahori, ospatari, soferi, frizeri si instalatori, pentru ca sa-i termine la 30 de ani si sa-i inlocuiasca cu generatiile viitoare. Astfel nu vor avea timp sa gindeasca, sa se maturizeze, sa traiasca, sa inteleaga. Vor fi o masa informa de carne umana utilitara. Criminalii invatamintului din tara si din lume stiu bine ca scoala e capabila sa creeze o gindire autonoma, substantiala, independenta. De care le e frica. Ca urmare, scoala trebuie distrusa. Cum se distruge scoala? Foarte simplu, prin trei mijloace: mai intii impui o programa obligatorie fantezista, aberanta, anti-stiintifica si anti-culturala; apoi alungi profesionistii adevarati, indepartezi profesorii buni si-i inlocuiesti cu impostori (inainte de '89 existau 200 de profesori universitari in tara, astazi sint 6000!); si, al treilea, impui masuri "dezorganizatorice" contradictorii, inepte, care blocheaza sistemul. Ministrii de invatamint, cadrele de conducere din invatamint si educatie, politicianii aplica aceste masuri sistematic. Ei stiu bine ca omul care urmeaza o scoala, la modul serios, ajunge sa gindeasca cu propriul lui cap. Si un om care gindeste, judeca. Si pe cine va judeca un om cu scoala care gindeste? Ii va judeca pe ei. Pe ei, pe neamurile lor, pe odraslele si progeniturile lor, pina intr-a noua spita (ei stiu ce vreau eu sa spun prin asta). Vom judeca averile lor facute ilegal, faptele lor ilegale, facute din pozitile lor inalte ilegitime. Si in urma judecatii noi oamenii cu scoala vom cere pedeapsa pentru aceste personaje. Pentru ei si pentru urmasii lor. Vom cere pedeapsa pentru toti acesti nemernici, si le-o vom si administra. Fara razbunare, judecata viitorului se infaptuieste cu rigoare, fatal. Asta e mina lui Dumnezeu. Acesti vinovati cred in Dumnezeu, pentru ca stiu bine ca Dumnezeu ii va pedepsi prin mina generatiilor viitoare. De aceea generatiile viitoare trebuie lipsite de scoala, si trebuie facut totul ca aceste generatii sa fie distruse, exterminate fizic. Cind e vorba de averea lui, politicianul e criminal si nu are mila. Ei distrug nu numai scolile primara, gimnaziala, liceala, dar sistematic si cu metoda, ei distrug invatamintul universitar, cercetarea stiintifica, stiinta, tehnologia, astfel incit tara sa ramina un pamint gol, sterp, pustiu pe care sa vietuiasca o masa de slugi aduse in stare de animalitate, care sa-i slujeasca pe ei, poftele lor si pe stapinii lor la fel de netrebnci.

De aceea va intreb: chiar vreti sa ne lasam ucisi de catre niste netrebnci lacomi? Care dupa ce ne-au luat totul, iata vor sa ne ia si viitorul, sa ne ia scoala, ca sa fie siguri ca nu ne vom ridica niciodata prin urmasii nostri?

Parerea mea modesta si sincera este asta: va chem la lupta! sa ne ridicam! sa ne unim! la arme! intii la armele constiintei, solidaritatii, intransigentei, ale dreptei judecati. Sa enuntam cu totii, impreuna: pentru viitorul copiilor nostri, pentru speranta, pentru demnitate "Sa Nu Distrugem Scolile in Romania"! Si sa incepem prin a pastra in viata batrinul liceu "Ion Mairescu" din

Giurgiu. Sa facem tot mai multe intruniri publice, sa vorbim tot mai mult in public, mai des si mai apasat, sa scriem tot mai mult in public, limpede si hotarit pentru noi si contra lor, sa iesim tot mai des pe strazi si sa-i alungam pe cei insurubati in functii. Sa-i chemam tot mai des si mai insistent la intruniri publice pe cei care candideaza la functiile administratiei publice, ale politicului, si sa le cerem sa-si expuna pozitia clar, cu responsabilitate. Si sa votam la alegeri cit mai multi in favoarea noastra.